

Шановні вільні громадяни,

Цивілізована, сучасна, правова Україна - головна мотивація виходу громадян на Майдани. Різні заклики, котрі символізують одну мету: бажання перезавантажити країну, змінити систему, позбутися організованого злочинного угруповання, кланів, мафії, хунти, встановити справедливість, припинити підміну понять, фактів, втілити цивілізаційні реформи. Створення і підтримка цієї антигуманної системи лежить на штабістах ПР, КПУ, ВЛКСМ, КПСС і працівниках КГБ/ФСБ. Як би вони себе не виправдовували, вони належать до прихованого організованого злочинного угруповання. Вони згенерували кримінал і створили разом ним фіктивну недодержаву, а насправді: приховану республіку прихованого ССРСР.

Нам, вільним громадянам України, неможливо жити у подібних умовах. У таких умовах не живуть наші європейські сусіди. Там також була злочинна тоталітарна комуністична система, яку успішно вдалося демонтувати законодавчо.

У країнах Східної Європи, у Німеччині, у країнах Балтії, є чинним люстраційне законодавство. Саме закони про люстрацію знищили злочинні зв'язки між штатними працівниками ідеологічних і карних структур ССРСР. Саме завдяки люстраційному законодавству до реформування і функціонування країни потрапили нові громадяни з цивілізованими, гуманними, сучасними поглядами і якостями.

Нам потрібен Закон про люстрацію для України.

Проект цього закону потрібно зареєструвати у ВР і ухвалити до позачергових виборів усіх рівнів. Люстраційний закон це фільтр: позачергові вибори і подальше політичне, громадське, наукове, державне життя мають відбуватися без громадян, котрі пов'язані з організованою злочинною системою ПР, КПУ, ВЛКСМ, КПСС, КГБ/ФСБ.

Функція Закону про люстрацію одна: трансформувати тоталітарну, кримінальну советську систему в демократичну. Це головне завдання фільтру. Окрім того, за кримінальні, адміністративні та інші види правопорушень злочинців має бути покарано за кримінальним, адміністративним кодексом.

Звертаюсь до кадрів ПР, КПУ, ВЛКСМ, КПСС, КГБ котрі нині підтримують цивілізаційний вибір громадян України: Ви маєте з чистим серцем прийняти нову дійсність і добровільно відмовитися від претензій на державотворення у якості парламентаря чи держслужбовця на найближчі 10 років.

Звертаюсь до правозахисників: це не порушення прав людини, згадайте, що люстраційне законодавство у Чехії підписав один з найвідоміших правозахисників світу Вацлав Гавел.

Прийняття цього закону до виборів усіх рівнів наочно продемонструє бажання депутатів змінити структуру політичному.

Актуальність закону доведено розстрілами, корупцією, ленінопадом і дослідженням біографій парламентарів і держслужбовців.

З повагою,

Борис Чикулай

ПРОЕКТ¹ ЗАКОНУ УКРАЇНИ

про люстрацію.

Стаття 1. Мета закону

1. Забезпечити умови стратегічної заміни кадрів усіх гілок влади, державних інституцій для демонтажу тоталітарної, кримінальної системи.
2. Захистити державу від повернення на відповідальні посади громадян, котрі у минулому сприяли функціонуванню кримінально-тоталітарного режиму.
3. Ліквідувати антидержавні, злочинні, корупційні, непотичні зв'язки, котрі притаманні кримінально-тоталітарному режиму.
4. Трансформувати кримінально-тоталітарну державну систему у відкрите громадянське, демократичне, соціальне суспільство.
5. Політично, історично і юридично дослідити та оцінити матеріальний і моральний збиток заподіяний кримінально-тоталітарною системою державі Україна і його громадянам.

Стаття 2. Обмеження дії закону

1. Закон не розповсюджується на рядових членів ПР, КПУ, КПСС (КПРС) і ВЛКСМ у випадку, коли вони не приймали участь у показових процесах, спеціальних операціях, не працювали у відділах політичного виховання, освіти, культурних та пропагандистських заходів ПР, КПУ, КГБ (КДБ), МВД (МВС), КПСС (детально див. Статтю 4 цього закону);
2. Закон не розповсюджується на рядовий склад, матроський склад, сержантський і старшинський склад МВС, ЗС України у тому випадку, коли вони не воювали проти громадян у подіях 2013/2014 років.

Стаття 3. Першочергові інституції, котрі потребують захисту

1. Верховна Рада України; Апарат Верховної Ради України; Інститут законодавства ВРУ,
2. Кабінет Міністрів України та його підрозділи: міністерства, служби, агенства, інспекції, національні комісії; Секретаріат

¹ Підготував Борис Чикунлай. Версія 3.0 (хронологія редагування див. ст. 9)

Кабінету Міністрів України; Національне агентство України з питань державної служби,

3. Президент України; Адміністрація Президента України,

4. Верховний суд України; Апарат Верховного Суду України; Конституційний суд України; Секретаріат Конституційного суду України; суди загальної юрисдикції, адміністративні суди, господарські суди, Генеральна прокуратура України, прокуратури обласного, міського рівня, Прокуратура Автономної республіки Крим; державні нотаріуси;

5. Генеральний штаб Збройних Сил України, ЗС України, Рада національної безпеки і оборони України, Апарат Ради національної безпеки і оборони України, військові аташе, Міністерство оборони України, Міністерство внутрішніх справ України та його підрозділи, Міністерство надзвичайних ситуацій, Внутрішні війська України, Державна прикордонна служба України, Головне управління розвідки Міністерства оборони України, Служба зовнішньої розвідки, Служба безпеки України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Управління державної охорони України, Національне космічне агенство України, військово-промисловий комплекс України: ДК "Укрспецекспорт" та інші.

6. Міністерство закордонних справ України, дипломати, дипкорпус,

7. Рада Національного банку України, Антимонопольний комітет України, Фонд державного майна України, Пенсійний фонд України,

8. Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, Державний комітет телебачення і радіомовлення України, Національне телебачення, Національне радіо, Державні інформаційні агенції, телерадіокомпанії України, АР Крим; в друкованих виданнях та видавництвах державної так комунальної форм власності;

9. Центральна виборча комісія України, усі виборчі комісії,

10. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, Апарат Верховної Ради АР Крим,

11. Президія Національної академії наук України; вчені ради, ректори, декани державних академій наук України, державних вищих навчальних закладів України, загальноосвітні школи, Бібліотеки загальнодержавного значення; Республіканські та обласні універсальні наукові бібліотеки; Спеціальні бібліотеки (бібліотеки науково-дослідних установ, навчальних закладів, підприємств, організацій); Державна архівна служба; Галузеві державні архіви (СБУ, МВСУ, МОУ та інші); Архівні установи НАНУ, МКУ, МОНМСУ); Обласні та міські державні архіви; Архів АР Крим; Центральні державні архіви; Український науково-дослідний інститут архівної справи та документознавства, Державна наукова архівна бібліотека, м. Київ, Державний центр збереження документів НАФ,

12. Державні компанії, державні організації, компанії з обмеженою відповідальністю, де акціонером є держава, підприємства зовнішньої торгівлі, Державна адміністрація залізничного транспорту України, державні фонди, державні фінансові установи та державні банки України,

13. Місцеві органи влади: працівники обласних, районних, міських і селищних рад, адміністрацій,
14. Творчі спілки України,
15. Професійні спілки України,
16. Олімпійський комітет,
17. Атомні станції,
18. Служби безпеки польотів.

Стаття 4. Процедура кадрового захисту інституцій

1. Громадянин, котрий нині працює або претендує на посаду в усіх державних органах влади, вказаних інституціях (детально див. Стаття. 3), чи подає документи на участь у виборах усіх рівнів, має особисто підписати заяву, у якій він підтверджує:

а) не обіймав штатну посаду у ПР, КПУ, ВЛКСМ, КПСС рівня від районного комітету і вище, не був членом цих комітетів та їхніх бюро (президій), членом Центральних комітетів;

б) не обіймав штатну посаду у політичних, контрозвідувальних відділах (управліннях) Радянської армії, МВД СРСР, СНД;

в) не був і не є співробітником органів КГБ, ФСБ, не виконував функції резидента, агента, ідейного співробітника, утримувача конспіративної квартири КГБ, ФСБ, працівником апарату у відділі політичного управління, не був інформатором, позаштатним співробітником КГБ, ФСБ або помічником в оперативному отриманні інформації для органів КГБ, ФСБ; не був позаштатним працівником/інформатором СБУ і МВС України, який долучався до збору інформації проти політичних опонентів організованого злочинного угруповання Януковича; не надавав моральну і матеріальну підтримку силовим структурам у період з листопада 2013 до лютого 2014 року;

г) не числився студентом ВНЗ ім. Фелікса Дзержинського при Раді міністрів ССРСР для працівників Державної безпеки, ВНЗ Міністерства внутрішніх справ ССРСР для працівників громадської безпеки, Вищої політичної, партійної школи ССРСР, УССР або науковим аспірантом, або студентом чи учасником курсів у спеціальних партійних, політичних школах, або курсах і школах ФСБ, КГБ (наприклад, Краснознамённий имени Ю. В. Андропова институт КГБ ССРСР), КПСС на теренах ССРСР, СНД;

г) не приймав участь у спеціальних операціях ПР, КПУ, КГБ, КПСС, ВЛКСМ в Україні та у інших республіках ССРСР чи за кордоном;

д) не працював і не був активістом у відділах політичного виховання, освіти, культурних та пропагандистських заходів ПР, КПУ, ФСБ, КГБ, МВД, КПСС, ВЛКСМ;

е) не має прямих родинних зв'язків з громадянами, котрі мали штатні посади у ПР, КПУ, КПСС, ВЛКСМ, КГБ, ФСБ;

є) не брав участь у підрозділах Беркут, Ягуар, Альфа (ЦСО А), Булат, Тінь, Сокіл, Омега, Барс, ДАІ, та інших підрозділах МВС, ЗС України, не координував їх дій проти громадян у період з листопада 2013 до лютого 2014 року;

ж) не брав участь у диверсійних групах "тітушки", не координував їх дій проти громадян у період з листопада 2013 до лютого 2014 року;

з) не брав участь у судових переслідуваннях громадян у період з листопада 2013 до лютого 2014 року;

и) не підписував у 2013/2014 роках різні звернення, наприклад, до Польського Сейму в якому однобоко перекладалась відповідальність за Волинську трагедію 1943-44рр., на українців, що проживали на окупованих територіях Волині, і не робив заяв в яких українців чи українські національно-визвольні рухи звинувачувались у "геноциді", чи "ознаках геноциду", "Фашизмі";

і) не закликав до відторгнення, або відмови від частини Конституційних територій України, та інших сепаратистських дій;

ї) не використовував антиукраїнську риторику, яка принижує український етнос, заперечує його самобутність, право на самовизначення, пропагує неповагу до національно-визвольних рухів українського етносу всіх періодів, або блюзнірство щодо українських національних героїв які боролись за Державність українців, за весь період з часу розпаду Київської Держави Княжої Доби, включно з національно-визвольними змаганнями 1917-1924рр. УНР-ЗУНР, 1939 р. Карпатська Русь, антинацистські та антикомуністичні національно-визвольні рухи 1941-1960рр., боротьбу десидентського руху "шестидесятників", учасників руху відновлення Державності в 1989-1990рр., учасників "Кривавого похорону" 18 липня 1995 року, побитих "Беркутом" шахтарів у Луганську 24 серпня 1998р., активістів акції "Україна без Кучми" 2000-2001рр., "Повстань Україно" 2002р., політв'язнів справи захоплення офісу КПУ "9 березня" 2000р, і політв'язнів за протистояння з кучмівським режимом 9 березня 2001р., переслідуваних МВС і СБУ учасників "Помаранчевої Революції" 2004р, побитих "Беркутом" учасників маршів на Покрову 14-16 жовтня у 2005-2012рр. в Києві та інших регіонах України, учасників "Податкового Майдану", активістів під Українським Домом проти антимоного закону влітку 2012 року, і всіх учасників, особливо скалічених і загиблих в боротьбі з кримінальною хунтою в 2013-2014р.

й) не припускав провокаційних висловлювань про жертв Голодомору, Голокосту, Волинської трагедії 1943-44рр, депортації Кримсько-татарського народу, нацистського і комуністичного терору, а також Героїв Небесної Сотні,

к) не героїзував НКВД, МГБ, КГБ, організаторів Голодомору, Голокосту, депортацій кримсько-татарського народу, нацистських організацій і підрозділів причетних до злочинів проти людства, а також силових структур України й інших держав причетних до масових погромів, каліцтв та вбивств протестувальників у 2013-2014рр.

2. Інституції, зазначені у Статті 3, обов'язково публікують на офіційних інтернет-сторінках, та у державних ЗМІ, перелік працівників з біографією, фотографіями і відміткою "підписав люстраційну заяву". Інституції, котрі не мають права опубліковувати штат повністю, наприклад СБУ, перевіряються у обов'язковому порядку тими, хто має на це право. За перевіркою складається повний секретний внутрішній протокол (-и) і загальний протокол для оприлюднення у ЗМІ.

3. З громадянином, котрий не проходить вищенаведений фільтр, розриваються трудові, службові відносини, кандидатура знімається з виборів, складається мандат депутата. Згода профспілок не вимагається. Без права на апеляцію. У випадку добровільного зізнання, каяття, співпраці громадянин має право на допомогу у безкоштовних консультаціях та курсах по перекваліфікації.

Стаття 5. Додатковий захист

1. Громадянам, котрі не проходять фільтр Статті 4, додатково заборонено:

- а) приймати участь у компаніях, що займаються приватними охоронними послугами, системами і агенціями;
- б) очолювати або бути у радах громадських організацій;
- в) очолювати або бути у радах церков і релігійних організацій;
- г) очолювати або бути у радах засобів масової інформації;
- г) виступати у ролі політичних консультантів, лобістів;
- д) володіти травматичною та вогнепальною зброєю;
- е) приймати участь у виборчому процесі спостерігачами, членами комісій, представниками ЗМІ, агітаторами, тощо.

Стаття 6. Санкції за наведення неправдивої інформації

1. У випадку неправдивих фактів, підтверджених у люстраційній заяві, коли суд або неспростовні докази виявили зворотне, громадянин втрачає посаду, депутатський мандат, знімається з виборів. З цією особою припиняються трудові або службові відносини. Накладається штраф до 3 тис. неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Згода профспілок не вимагається. Без права на апеляцію.

Стаття 7. Добровільне зізнання, каяття, співпраця

1. У випадку добровільного детального зізнання, або каяття, громадянин може повернутися до активної політичної, громадської діяльності за 10 років. Зазначена діяльність може втілюватися сповідуючи цивілізовані, демократичні цінності. Співпраця у викритті засекречених інформацій і громадян, створення доказової бази, вітається і винагороджується.

Стаття 8. Контроль біографічних відомостей

1. Контроль біографічних відомостей має проходити:

- перевіркою відділом кадрів, керівниками інституцій, інше;
- громадськість, ЗМІ;
- правоохоронні органи, прокуратури, суди.

Стаття 9. Джерела інформації

1. Основним джерелом інформації є безпосередньо сам громадянин. У випадку добровільного зізнання, каяття, співпраці громадянин має право на допомогу у безкоштовних консультаціях та курсах по перекваліфікації.

2. Особисті документи громадян:

- дипломи у тому числі з інших країн;
- довідки у тому числі з інших країн;
- трудові книжки у тому числі з інших країн;
- документи, на підставі яких отримуються пільги та пенсії у тому числі з інших країн;
- паспорти у тому числі з інших країн;
- посвідчення у тому числі з інших країн;
- характеристики у тому числі з інших країн;
- рекомендації у тому числі з інших країн;
- нагороди, у тому числі з інших країн;
- направлення і таке інше.

3. Фото-відео документація та інформація на будь яких носіях від державних органів, організацій й приватних громадян,

4. Пенсійний фонд,

5. Архіви в Україні і за її межами,

6. Документи будинків відпочинку, пансіонатів, протоколи перетину кордонів, паспортні столи, житлово-експлуатаційні контори, відділи кадрів, спец-лікарні і таке інше,

7. Свідки, висновки експертів, речові докази, документи та протоколи тестів,

8. Центр документації наслідків тоталітаризму.

Стаття 10. Центр документації наслідків тоталітаризму

1. Для політичного, історичного і юридичного аналізу та оцінки матеріальних і моральних збитків заподіяних тоталітарною системою державі Україна і його громадянам створити Центр документації наслідків тоталітаризму (ЦДНТ).

2. Усі матеріали від державних органів, організацій й приватних громадян, котрі є доказами причетності службовців, депутатів чи кандидатів у сприянні тоталітарному режиму передаються до ЦДНТ.

3. Публічна інформація ЦДНТ є відкритою, крім випадків, встановлених законом Про доступ до публічної інформації.

4. Свідки, особи чи інституції, котрі володіють додатковою інформацією чи документами про приналежність тих чи інших громадян

до ПР, КПУ, КГБ, ФСБ, ВЛКСМ чи КПСС обов'язково мають їх передати до ЦДНТ. Знищувати їх заборонено, передбачена кримінальна відповідальність.

5. У ЦДНТ мають право працювати лише позапартійні громадські діячі, науковці.

Стаття 11. Набір нових кадрів

1. Набір нових кадрів відбувається прозоро, на конкурентній основі, з урахуванням найкращих якостей кандидата, преференцій до високого професійного досвіду, досконалого знання української мови, однієї із мов ЄС, досвіду роботи за кордоном у цивілізованих, демократичних країнах, наприклад, країни ЄС, США, Канада, Австралія, Японія та інші.

2. Нові кандидати мають успішно скласти низку тестів на психологію, цінності демократії, мови та інші.

Стаття 12. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, обов'язково до виборів усіх рівнів, починаючи з виборів Президента 25 травня 2014 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

Про доступ до публічної інформації
 Про державну службу
 Про вибори Президента
 Про вибори Верховної Ради України, АР Крим
 Про пенсійне забезпечення
 Про підприємництво
 Про Національний архівний фонд і архівні установи
 Про співпрацю з діаспорою
 Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб
 Про СБУ
 Про Кабінет Міністрів України
 Про міліцію
 Про прокуратуру
 Про судоустрій і статус суддів,

а також до інших, котрі потребують змін у зв'язку з ухваленням Закону про люстрацію.

3. Створити науковий Центр документації наслідків тоталітаризму.

4. Забезпечити Центр документації наслідків тоталітаризму особовим складом на конкурсній основі, бюджетом і приміщеннями.

Голова ВР України _____

Президент України _____

м. Київ, Дата: _____

Ініціали, Підпис

№ _____

Хронологія редагування

Версія 3.0 - суттєві зміни скрізь по тексту, додані нові параметри люстраційного фільтру

Версія 2.2 - додано ОЗУ Омега, Барс, незначні правки у форматуванні

Версія 2.1 - додано ОЗУ Булат, Тінь, Сокіл

Версія 2.0 - класичне трансформаційне законодавство **плюс** організовані злочинні угруповання (ОЗУ) після розстрілу громадян: ПР, КПУ, ФСБ, Беркут, Ягуар, Альфа (ЦСО А), ДАІ

Версія 1.0 - класичне трансформаційне законодавство, написане за люстраційними законами Німеччини, Чеської Республіки, Польщі, Латвії